

(המשך עמוד 13)

כדי להתחבב על שומעיו הוא מוכן לספר בדיחות גם על האנשים שהוא נחשב מקורב אליהם. כך אפשר לשמוע ממנו לעיתים קרובות סיפורים על שמיר, סיפורים שאינם כהכרח מחמיאים לאיש.

מקל גם התגלה כמי שאינו נותן גב לעובי דיו. השיא היה כמה שמכונה פרשת רפי גינת. מייד עם מעצרו של גינת בחשדות שונים — שאף אחד מהם עדיין לא אומת ואף לא הגיע לידי כתב-אישום — מיהר מקל ללישכתה של דרורית ביניש, פרקליטת-המדינה, והביא ממנה המלצה להשעות את גינת מתפקידו. כל זה עוד בשלב הראשוני של תקירת המיט-טרה, כל זה תחת הסיסמה הנקיה: "אדם הוא חף מפשע כל עוד לא הוכח אחרת".

מהלך ההשעיה טורפדו לבסוף על-ידי עו"ד רדידנו של גינת, והוא יצא לחופשה בתש"ל לום מן הטלוויזיה. מקל לא טרח מאז להיפגש

במיצעד השנתי שודר

שירה של נורית גלי

רון על מצב השטחים.

לאחר החג פורסם

מינרז למנהל חדש

לתוכניות הבידור

עם גינת או אפילו לטלפן אליו ולשמוע מה בפיו. יותר מכך, עוכרי כלבוטק, ששלחו מיכתב-מיכה בעורך ובמפיק התוכנית, קיב"ל לוי מיכתב-ניופיה לתיקיהם האישיים.

השבוץ הוציא הוראה משונה לאנשי כ"ל בוטק, שלפיה אסור להם מעתה ואילך להשיג תמש יותר במצלמה נסתרת, או במיקרופון נסתר לשם הכנת כתבות לתוכנית.

בינתיים ביקשו אנשי צוות כלבוטק להיפגש עם המנכ"ל. הפגישה נדחתה, משום שהמנכ"ל נמצא בימים אלה בלונדון, בסיוור ובביקור לחתימת חוזה לשתות-פעולה עם הכיבייסי.

וכמי שלא עמד במבחן התמיכה בעובד בכיר, מקל התגלה גם כמי שלא תמיד עומד בדיבורו. לפני שבועות אחדים אמר לאהרון גולדפינגר, מפיק סיבה למסיבה, שכדאי להחזיר למיידע את שלמה ניצן. הוא אמר שניצן הוא הדבר הטוב ביותר שהיה אי פעם בטלוויזיה ושכדאי להחזירו.

כעבור ימים אחדים פגש מקל באקראי את ניצן בבית-מלון בתל-אביב. הוא ניגש אליו ואמר לו שהוא מצויין, חיבק אותו והרעיף עליו שבחים רבים.

גולדפינגר נפגש עם ניצן וביחד הוחלט על חזרתו לתוכנית, עם שובה למיידע אחרי החופשה. וכמו בכל פעם, גם באותה פעם, קיבל המנכ"ל באורח פרצודורלי את הלייך אפ של התוכנית. זמן קצר אחר-כך קיבל מפיקת-התוכנית הורעה מלישכתו של המנכ"ל, שניצן אינו יכול להופיע בתוכנית עד שתתכנס ישיבה בעניין. בינתיים מנסים אנשי התוכנית כבר שבועות רבים לארגן ישיבה עם מקל, אך לשווא. ואיש אינו יודע מרוע ולמה.

כרגע קשה אפילו לפוליטיקאים לדעת את מי בריוק משרת מקל, אם בכלל. יש ברשות גם מי שטוענים לזכותו שהוא איש-מיקצוע, שהצליח לנקות את הרשות מן הפוליטיקה שפשתה בה בהרחבה. יש מי שאומרים שאין הוא מקבל כתבי-בימים מאיש, ומחליט לגבי כל עניין לגופו. הם מוסיפים שהוא חביב ונעים. למרות זאת ברור שהפוליטיקאים, בעיקר שולחיו של מקל מן הליכוד, אינם שבעים נחת מן המינוי. כרגע עומדת על הפרק האפשרות להחליפו באיש-מיקצוע, ללא השתייכות פוליטית ברורה, כדי להחזיר את השקט לרשות, בכתיבת כל כרי יותר טוב מזה.

במדיונה

מישפט

מיצת סדום

השופט קצב

15 דקות לדיון על מעצר

ער תוס'ההליכים

ועצר את כולם

אילנה אלון

תישעה הודשים יושב העיתונאי יוסי הייז מן במעצר, וטרם נערך הדיון בשאלת מעצרו ער-תוס'ההליכים. הוא מתכה בקוצר-רוח ל-השמיץ את דבריו באוזני השופט ולשכנעו שאין הוא אדם מסוכן, ושאינו כל סיבה להחזיקו במעצר.

כאשר הגיע המועד, הובא הייז יחד עם חמישה נאשמים אחרים בתיק אלפרון לבית-המישפט המחוזי, לפני השופט חיים ארז.

בתחילת הדיון קצב השופט 20 דקות לנאי שם. אולם כאשר התברר כי השוטרים אחריו ב-35 דקות להעלות את האנשים לאולם, קצץ השופט גם את הזמן שהקציב והעמידו על רבע שעה בלבד לכל נאשם.

כתבי-האישום מכיל 58 אישומים ו-194

מתד, ונאיבי במידה רבה מאידך, הצטרף לחב"רה שייסרו חלק מהנאשמים האחרים, שבועות מעטים בלבד לפני שנעצר. בעת שהצטרף, פעלה החברה מזה כשנה ללא התערבות מט"ע רשויות-החוק.

לבוט לטעון עכשיו כלפי העורך שהוא קשר קשר פלילי עם כל הנאשמים האחרים, וכי קשר זה קושר אותו לעשרות מעשים שעשו אחרים — אם עשו — זו טענה שאין לה ביסוס, לא הגיוני ולא מעשי..."

מישגב טוען ש"אם נמשיך את אותו הגיון שעל פיו נאשם הייז, הרי שכל לקוח של חברת-גבייה קושר קשר פלילי, מכיוון שהוא הרי מצפה לטיפול בלתי-שיגרתית".

בית-המישפט העליון יצטרך לתת את דעתו אם מיטת-סדום של 15 דקות לנאשם די בה כדי לעשות-צדק.

דוכי חיים

בן כלבה

בדיקת רקמות כדי לברר

מי האבא של השנר

אילנה אלון

במכון וייצמן נדהמו. בקשה מורזה כזו לא קיבלו מעולם. תמורת 7000 דולר הסכימו

נאשם הייזמן
15 דקות ער חום המעצר

החוקרים לבצע את הבדיקה, שנועדה לברר מיהו אביהם החוקי של שיבעה גוריי-כלבים. סיפור-המשיכה סובב סביב כלבה מגזע משוכנע, שהמליטה שיבעה גורים לכלב גזעי כמותה. בעל הכלבה מכר חמישה גורים מתוך השגר, כאשר פנה אליו יריב והודיע לו שיש פגם בשגר, מכיוון שראה כמו עיניו כיצד הכלבה מזדווגת עם כלב אחר, יומיים אחרי הרבעתה.

על פי חוקי-הגזע הכלביים, כאשר לא ברור מי מבין שני הכלבים הוא אביהם החוקי של הגורים, אי-אפשר לרשום להם מגילת-יוחסין, ואין הם נמנים עוד עם כלבי-האצולה. מאחר שהמישה מתוך השגר כבר נמכרו בכסף טוב, לא ידע בעלי-הכלבה מה לעשות. הוא התייעץ עם מומחים וחברים, ולבסוף העלה מישהו את הרעיון לעשות לגורים בדיקת-רקמות.

למרות המחיר היקר הגדרש עבור בדיקה כזו, שמח בעלי-הכלבה על האפשרות לגלות מי האב החוקי של השגר. הוא מיהר לעשות את הבדיקה.

כעת הכל בסדר. לגורים יש אב ותעודת-יוחסין כשורה. הקונים שבני-צדון, ובעלי-הכלב-בה שמח שנפטר מהעניין במחיר פועט כל כך.

תמרורים

החאג' והחוקה

החילונית

נבחר ♦ לנשיא 40 מיליון התורכים לשבע השנים הבאות, **תורגוט אוזאל** (62), מי שכיהן, במשך שש השנים האחרונות, כראש ממשלת תורכיה. אוזאל, איש מיפלגת מולדת השמרנית, הוא מהגנרס כימי לפי השכבת לתו, מוסלמי ארוך (שעלה, בשעתו למכה, והנושא בתואר חאג') ויחד עם זה הוא תומך נלהב בחוקתה החילונית של ארצו.

המיליון

האינפלציה

הונפק ♦ בכלגראד, בירת יוגוסלביה, שטר של מיליון דינרי (השווים כ-45 ש"ח), נוכח האינפלציה הדרוהרת (כ-1200% בשנה זאת) במדינה. לעתיד לבוא תנהיג יוגוסלביה, כנראה, דינר חדש, שיהיה שווה-ערך ל-100 או ל-1000 דינארים של היום.

על הראש

ומן הרגל

נפטר ♦ בגיל 61, **ניסים אלמליח**, כוכב בית-ד תל-אביב (חלוץ) בשנות ה-50 (כוכב אחר באותה קבוצה, באותם ימים: יצחק שניאור, שהוא כיום מאמן נבחרת ישראל). אלמליח שומר-המסורת (שהקפיד במשך שנים לחבוש לראשו בארט, כיסוי-הראש של דתיים לפני עירן הכיפה הסרוגה, גם בשעת מישחקיה-הכדורגל), קבע בשנת 1955 שיא בכדורגל הישראלי, שלא נשבר עד היום: הוא הבקיע (בעיקר בזכות בעיטות רגל שמאל שלו) 30 שערים בעונה אחת.

הפגוש

והלשונית

נפטר ♦ ברייטון, שבמדינת אוהיו הא מריקאית, בגיל 76, **ארמל קליאון פרייז**, האישה שהמציא את לשונית-המשיכה לפח-יות-הבידה, שהותקנה בשנה האחרונה, באר-צות-הברית בלבד, ב-150 מיליארד פחיות מכילות נוזלים או מוצקים. פרייז יום את הצמרת לשונית-המשיכה לפחיות לפני 30 שנה, עת יצא לפיקניק מישפחתי, שכה לקחת עימו פותחן תיקני ונאלץ לפתוח את פחיות-הבירה שהביא עימו בעזרת הבליטות של פגוש מכוניתו.

חברון. דמשק.

ירושלים

נפטרה ♦ בירושלים, בגיל 92, **גזלילה אוסטר**, אלמנתה זה 26 שנה של דניאל אוסי טר, מי שהיה ראש העירייה היהודי הראשון של ירושלים. אוסטר, ילידת חברון, ואחת מן שיבעת ילדיו של מלכיאל מני, אחד השרי פטיס היהודים הבכירים בתקופת המנדט הבריטי, ילדה לבעלה, קצין צבא אוסטרי שהתגלגל במלחמת-העולם הראשונה לרד-משק, והיה עורך-דין לפי מיקצועו, שלושה: בת ושני בנים, שהבכור מביניהם נכווה למוות בגיל שלוש, עת נפל לדוד כביסה רותחת והצעיר מביניהם התאבד, בריית-אקדה, בגיל 16, משטיבו הוריו להתיר לו לצאת לקיבוץ בטרם יסיים את לימודיו התיכוניים.

* **הדיון הוא גם שמו של ההיך החוקי והמטבע הלאומי של אנגליה, בחריין, ירדן, כוויית, לוב, עיראק וחונטיסה.**